

Vervolgmail 18, 14 februari 2010.

Lieve vrienden van Raviere,

Uit een winters en koud Raviere hier onze nieuwsbrief.

Net zoals in Nederland heeft ook hier de winter ons flink in zijn greep. Iedere keer denken we wel, nu zal het wel voorbij zijn, maar telkens komt de sneeuw en de nachtvorst weer terug.

Het hoort hier eigenlijk wat kouder te zijn als in Nederland, maar als wij zo naar het journaal kijken dan zien we dat het bij jullie veel heftiger is. Het voordeel hier is, dat als de wegen ijsbanen zijn het toch niet zo'n probleem is om te rijden omdat je toch niemand anders tegen komt, bij jullie sta je natuurlijk meteen in kilometers lange files om ergens te komen.

We moeten wel zeggen dat het sprookjesachtig mooi is, tijdens de wandelingen genieten we enorm van het landschap in de sneeuw en de sporen die we kunnen volgen. Ineens zie je wat voor dieren er gewoon in je achtertuin leven, In de echte tuin veel konijntjes, eekhoortjes, vossen (zijn we niet altijd blij mee, maar ze zijn wel ontzettend mooi) zevenslapertjes en dassen, allerlei soorten vogels, die ook bij ons op de plankjes komen eten, het is daar altijd reuze gezellig en een komen en gaan.

Weer ligt er sneeuw op onze zolders en voor dat het gaat dooien moest dat er af, dus hebben we weer ongeveer 20 emmers naar beneden gesjouwd en alles weer netjes aangeveegd. Nu maar hopen dat dit de laatste keer is, we konden het ook niet laten liggen want halverwege deze week gaat het volgens de weerberichten hier dooien. Daarom ik vanmiddag maar een mooie wandeling door de sneeuw gemaakt en hebben Guillaume en ik weer herten gespot.

Buiten de tuin zijn er natuurlijk de herten, die ik samen met Guillaume bespied,

maar dan moet ik hem wel vasthouden want als hij ze eerder ziet dan ik, dan gaat hij er achter aan.

Laatst kwamen we in een drijfjacht terecht en toen heeft hij er een gered door achter hem aan te gaan en hem een andere kant op te sturen, we werden wel vriendelijk verzocht om onze tocht te staken, omdat dat te gevaarlijk voor ons zou zijn, maar we waren wel trots dat Guillaume er een had gered.

Dat is nog steeds iets waar we niet echt aan kunnen wennen, ik kan me voorstellen dat het gezellig is om met een koppel het bos in te gaan en wild te bespieden, maar waarom ze nou dood moeten is mij een raadsel.

Door de kou zijn we voornamelijk binnen aan het werk en we zijn niet geheel ontevreden, we schieten zelfs lekker op.

De keuken van het gastenhuis is zo goed als klaar, er is een muur geplaatst voor de trap en een muur die bij de nieuwe badkamer hoort. Achter de muur is nu een soort kelderkast gerealiseerd waar ik mijn voorraad kwijt kan. Aan de muur zit een lange plank op aanrecht hoogte bevestigd waar ik lekker veel op kan afzetten als ik aan het koken ben, er boven zit nog een smallere plank. Alle nieuwe en oude wanden zijn roomwit geverfd, dezelfde verf als die in de nieuwe badkamer.

Alle deurtjes zijn roomwit geverfd, in de linkerhoek waar nog een gordijntje hing is een mooie ladekast gekomen, waar het ander gordijntje hangt moeten nog kastjes komen maar dat is wat ingewikkelder omdat daar ook alle afvoeren zitten, dus die kastjes zal Simon zelf nog maken. Ook het raamkozijn en de deur naar het gastenhuis zijn in de zelfde kleur geschilderd, Simon heeft nog nieuwe deurtjes gemaakt voor een kastje wat maar halve deurtjes had, waarschijnlijk heeft daar een afzuigkap onder gehangen, maar nu zijn de deurtjes allemaal in 1 lijn.

Ook de deurtjes waar het gele glas in zat zijn nu dicht gemaakt, dus alles is nu een geheel.

Sjonge wat kan iets opknappen van alleen een likje verf. Als je anders binnen kwam was het altijd een beetje een somber hok, maar nu lijkt het of de zon binnen schijnt.

De gerenoveerde keuken, hij moet natuurlijk nog wel afgemaakt en opgeruimd worden maar dat snappen jullie vast.

Toen ik toch de kwast in mijn hand had ben ik nog maar even door gegaan, de deur naar de gastenkamer is overgeschilderd (aan twee kanten), de ramen en het kozijn van de gastenkamer zijn geschilderd, de deur naar buiten in de Catalina kamer is wit geschilderd en de kast in deze kamer heeft een metamorfose ondergaan, hij is lavendelkleurig met doorschuur plekken , ik vond het wel eng om te doen maar uiteindelijk ben ik wel tevreden.

voor de behandeling

na de behandeling, in het echt is hij niet zo licht van kleur.

De badkamer begint nu ook echte vorm te krijgen, de douche vloer is klaar, de wanden zijn betegeld, de wastafel plank is bevestigd, dus er is nu nog wat afwerk arbeid werk nodig maar dan kan dat project ook weer worden opgeleverd.

De camping badkamer laten we nog even zo, hij kan nu in ieder geval goed gebruikt worden, zodat we ons nu nog even op dringender zaken kunnen richten, en mochten we nog tijd over hebben dan nemen we die ook nog even onderhanden.

de nieuwe badkamer, klaar om te worden afgewerkt.

We hebben namelijk boven in de 4 Musketers kamer nog een klus: de kast waarin de 2 bedden moeten worden verstopt voor als het de Romeo en Julia kamer is, wij vinden namelijk dat als mensen de Romantische Romeo en Julia kamer huren ze niet aan kinderen

moeten worden herinnerd, dus dan moeten er geen extra bedden bij staan.

Simon heeft een heel mooi plan bedacht om de 2 bedden in de grote kledingkast te verstopten en in eerst instantie had Simon gedacht dat dit de eerst klus zou worden, maar hij had daar lashulp bij nodig. Gelukkig hebben we Theo die dat heel goed kan, Simon had al het ijzermateriaal al vast keurig op maat geslepen, maar op het moment dat we Theo vroegen was hij net zelf met een grote klus bezig, zodat we toen maar eerst aan de keuken en badkamer zijn begonnen, die willen we nu eerst afronden en dan verder gaan met de hokus spokus kast.

Theo en Anke zijn nu een paar weken op vakantie maar voor dat ze vertrokken heeft Theo het laswerk gedaan en we hopen dat het allemaal klopt wat Simon heeft uitgedacht.

Theo aan het lassen.

Simon, in zijn mooie werkkleding, met onze bijzondere gasten, de geitjes van Anke en Theo.

Doordat Anke en Theo op vakantie zijn hebben we nu wel heel speciale gasten, nl: 2 geiten en wat kippen, Theo heeft er heel wat werk aan gehad om opvouwbare hokken en ruiven te maken en hij moest ook nog iets bedenken om de geiten achter het gaas te houden, want als je je omdraait staan ze

gewoon achter je of ze gaan de breede 14 op, zonder dat je dat in de gaten hebt. Een soort schrikdraad hek helpt nu om ze achter het gaas te houden, maar als je af en toe naar die eigenwijze koppies kijkt dan denk je bij ze zelf: wat zitten ze nu weer uit te broeden, maar goed vandaag stonden ze voor het eerst op de ruif en ik hoop niet dat ze morgen vanaf die ruif over het hek springen.

Ze staan naast onze schaapjes op het veldje, als het goed is, is in ieder geval het grootste schaapje gedekt, van het kleine schaapje wisten ze het nog niet zeker. Wel hebben we gevraagd aan de mensen van het rammetje of ze bij hen ook nog twee schaapjes wilden laten dekken, zodat we toch wat meer schaapjes zullen krijgen en we aan een kleine kudde kunnen beginnen. Waarschijnlijk worden ze wel allemaal zwart. We zijn heel benieuwd, de geboortes moeten begin mei plaats gaan vinden, we kunnen bijna niet wachten.

Simon met de dwerg schaapjes.

Vorig jaar in maart hadden we hier onze eerste gasten, een leuk jong stel, waarvan hij hovenier is, we kwamen zo al pratend op snoeien uit en vroegen hem of de vruchtbomen nog konden worden gesnoeid, maar dat kon niet meer omdat de sapstroom alweer op gang was gekomen, hij vertelde ons dat de beste tijd december/januari was en tegen kost en inwoning wilde hij best een paar dagen komen helpen met snoeien. Dat hadden wij goed in onze oren geknoopt en in december besloten wij hem te mailen om te horen of hij dat nog steeds een leuk idee vond. Gelukkig vond hij dat en donderdag nacht, 21 januari, kwam hij en zijn partner aan om ons te helpen met de klus.

Wij zaten net in de hot-tube en zagen ze aankomen over de D 14, onderweg zagen zij de twee vossen die wij achter onze tuin tegen elkaar hadden horen blaffen,

Ongelooflijk maar waar, die vrijdag en zaterdag was het prachtig voorjaar weer, we hebben twee dagen buiten gelopen in onze truien. Bart en Simon hebben alles gesnoeid, vooral Bart heeft gewerkt als een beer, iedere keer waren we hem kwijt en dan was hij weer in een nieuwe boom geklommen die nog gedaan moest worden. Wij, Barbara de partner van Bart, en ik hebben geprobeerd om zoveel mogelijk snoeihout op te ruimen, maar dat was onbegonnen werk, hoewel we wel twee flinke brandstapels klaar hebben liggen wachtend om opgestookt te worden wanneer ze een beetje meer zijn ingedroogd.

Bart in de boom om te snoeien.

Barbara had nog meer geluk, buiten de vossen die ze 's nachts hadden gezien, op een gegeven moment stond ze namelijk over het veld achter onze tuin te kijken en dacht ze dat ze herten zag, we zijn even die richting opgelopen en ja hoor gewoon midden in het veld lagen ze uit te rusten, toen ze ons zagen stonden ze op en sprongen ze rustig naar de bosrand, ons gedag zwaaiend met hun witte kontjes. Ook vonden we tijdens het snoeien nog een zevenslapertje, die we ruw in zijn winterslaap hadden gestoord, een schattig soort hamstertje maar dan met een staart. We hopen dat hij weer een plekje heeft gevonden om door te slapen.

Zaterdagavond hebben we om 7 uur gegeten en om half 9 vertrokken ze weer naar Nederland, omdat ze maandagmorgen weer moesten werken, wilden ze graag die zondag weer thuis zijn.

Onderweg naar huis kwamen ze in sneeuwbuien terecht en voordat ze weer thuis waren was de wereld weer helemaal wit. Wat een prachtige dagen en geluk hadden wij gehad om te snoeien ongelooflijk, want ook hier is het daarna weer winter geworden.

In Nederland is het koud, maar hier is het ook pittig, maar wel minder dan bij jullie wat we zo voor de tv zien, wij stoken natuurlijk alleen op hout en we hadden 20 ster hout gekocht, dat is 16 kub, en op dit moment is de houtschuur bijna leeg, onder de kapschuur ligt nog 5 ster en we hopen dat we daar de winter mee door komen. Afgelopen week hebben we wel afvast weer 5 ster besteld voor de volgende

winter en het verbaasde ons niet dat de prijs per ster € 2 duurder is geworden, want je ziet de aanhangers met hout af en aan rijden.

De nieuwe 5 ster hout, hopelijk voor volgend jaar want van ons mag het nu wel voorjaar worden.

's Avonds gaan we nog steeds even lekker opwarmen in de Hot-tube, maar de sneeuw is zo hoog dat het in onze croc's zit, heen rennen we en als we terug komen merken we de kou toch niet omdat we dan door en door warm zijn.

Na de nodige feestelijkheden, zoals 3 koningen taart eten (die taart eten schijnt hier in Frankrijk heel belangrijk te zijn want we zijn nog verschillende keren uitgenodigd om te komen eten bij verschillende instanties) en cultuur proeven (alle verschillende culturen (die op franse les zitten) maken wat lekkers wat gezamenlijk wordt opgegeten, in het bijzijn van burgemeester, directeur en de leiding van de lessen) bij het Centre Social, We hebben afgelopen en volgende week 14 dagen vrij van school, daar zijn we dan na 6 weken echt aan toen, want het Frans leren slokt een heleboel tijd op, en als het nou heel goed met de taal ging was het nog wat maar het blijft nog steeds heel moeilijk.

Mijn prive juf zegt wel steeds dat ik een goede leerling ben, maar praten is nog steeds een struikelblok. We zien het maar zo het gaat beetje bij beetje beter, ik heb wel het idee dat ik de geschreven teksten beter begrijp, maar ja dan hoeft je ook niet te praten. Soms hoor ik de mensen tegen elkaar praten, dan denk ik zo leer ik het nooit meer, maar dat hoeft ook niet als ik ze maar een beetje kan verstaan en een beetje uit mijn woorden kan komen vind ik het al best.

Nou dit was het dan weer voor deze keer, wordt vervolgd, lieve groeten van Simon en Marijke.